

Pe eșafod

Pe eșafod

Ai întâlnit în cărțile de engleză și povestea cunoscută despre Sir Walter Raleigh și ze­losul său sluji­tor? Acest Sir Walter Raleigh (1552-1618) a fost unul din renumiții amira­li ai Angliei și totodată un expert în expediții de descoperiri. Regina Elisabeta I l-a apreciat foarte mult pe acest om curajos și cinstit. Acesta a călătorit adesea peste ocean în America pentru regină. Dintr-una din aceste călătorii a adus și foi de tutun, din care a văzut că fumează indienii. A mai adus și o pipă veritabilă, pe care a considerat-o proprietatea lui. Ce-i drept, Columb adusese deja tutunul în Europa, însă fumatul acestuia rămăsese totuși încă multă vreme necunoscut.

Într-o zi, pe când Sir Raleigh se afla în camera lui de studiu și trăgea din pipă învăluit într-un nor gros de fum, servitorul său intră în cameră. Acestuia nu-i veni să-și creadă ochilor, când văzu că din nările și gura stăpânului său ieșea un nor gros de fum. De spaimă rămase încremenit pe loc, apoi ieși iute. Apăru din nou cu o găleată plină cu apă și, înainte ca Sir Raleigh să-i poată spune vreun cuvânt explicativ, îi aruncă apa drept în obraz. Servitorul a fost convins că săvârșise o faptă bună, căci se gândise că acolo trebuia stins ceva. Și chiar dacă Sir Raleigh nu a fost de-a dreptul încântat de dușul neașteptat, a trebuit să rădă la urmă din toată inima.

Dar nu totul din viața acestui mare bărbat este așa de cunoscut ca această întâmplare hazlie. Mai puțin cunoscut este faptul că i s-a făcut o mare nedreptate și în cele din urmă a trebuit să moară pe eșafod. În anul 1603, regina Elisabeta I a murit, urmându-i la tron James I, fiul Mariei Stuart. Raleigh a căzut în dizgrație și a fost condamnat la moarte pentru pretinsă înaltă trădare. Sentința însă a fost amânată. A fost ținut la închisoare timp de treisprezece ani în turnul Londrei, închisoare ce era pentru în­temni­țații politici din acea vreme. Pentru că regele a avut nevoie de Sir Raleigh pentru o nouă acțiune cutezătoare în Guiana, l-a grațiat. Deoarece acea expediție a eșuat, însă fără vina lui, regele a renunțat definitiv la temerarul navigator și a dispus să se execute sentința de moarte rostită cu cincisprezece ani în urmă. Realitatea este că acest Raleigh a fost unul din cei mai nobili fii ai poporului său. A fost un om foarte talentat, care a scris o istorie universală în cinci volume și numeroase lucrări științifice.

Însă el nu a fost numai un savant, ci și un adevărat bărbat, curajos și îndrăzneț ca nimeni altul. Dar înainte de toate, a fost un creștin. În toate împrejurările din viața sa, a avut parte de harul și credin­cioșia Dum­nezeului său. A savurat această pace cu Dumnezeu, pentru că s-a simțit în siguranță la pieptul și în brațele lui Isus. Pe data de 29 octombrie 1618 a trebuit să se urce pe eșafodul din Londra. S-a suit pe eșafod ca un erou. Când și-a așezat capul pe butuc, călăul l-a întrebat dacă stă bine așa. Atunci Raleigh i-a răspuns: „Este totuna, prietene, cum stă capul, atâta vreme cât sufletul meu este în ordine“. O splendidă mărturie a unui osândit nevinovat!

Cum stau lucrurile cu sufletul tău? Oprește-te o clipă și judecă! Gândește-te la cuvintele scrise în Evanghelia după Matei 10.28: „Nu vă temeți de cei ceucid trupul, dar care nu pot ucide sufletul; ci temeți-vă mai degrabă de Cel ce poate să piardă și sufletul și trupul în gheenă!“.